

mulighed, som strejkevåbenet er udtryk for for sygehuspersonalet, ikke reelt er udhulet. Derfor må hr. Vibjerg også erkende, at hvis konklusionen er, at den er udhulet, jamen så er det ikke rimeligt, at de faggrupper, som hermed får et konfliktvåben taget fra sig, ikke på nogen måde kompenseres, men at man bare ophører det udgangspunkt, der lå, og som blev nedstemt af sygeplejerskerne, til lovgivning.

Det er derfor, jeg gerne vil have hr. Vibjerg til at forholde sig til det her og forholde sig til, hvordan i alverden Venstre kan påstå, at det konfliktvåben, strejkevåben stadig væk reelt er til stede med de to ud af tre indgreb, der nu har fundet sted over for sygeplejerskerne.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg fik ikke noget svar på, om Venstre vil være med til at kræve en solid dokumentation fra regeringens side for, hvad det er, der gør, at det er så nødvendigt at gribe ind i dag, men det går jeg ud fra at Venstre selvfølgelig vil bakke op om under udvalgsarbejdet.

Så bliver der nævnt hensynet til de syge. Ja, selvfølgelig. Hvem vil påstå, at de ikke har den omsorg? Men der er også hensynet til sygeplejerskerne og deres vilkår. Der er også hensynet til den fremtidige udvikling af sundhedssystemet her i Danmark. Hvis det, vi laver i dag af hensyn til de syge, er med til at lægge gift for den fremtidige udvikling i den danske sundhedssektor, hvor er vi så henne? Så er det jo til skade for de syge. Man bør da tænke sig lidt om, hvad man gør, og ikke bare stille sig op og sige, at af hensyn til de syge så gør vi nu det her.

Vi så jo allerede, hvordan annonceringen af indgrebet fik 200 sygeplejersker i Aalborg til at nedlægge arbejdet. Altså det er jo det, man gør, når man griber ind på den måde over for en enkelt gruppe ansatte, jamen så lægger man jo gift for et ordentligt samarbejde, for en ordentlig udvikling. Og jo oftere man gør det, jo værre bliver det selvfølgelig. Så det har altså nogle konsekvenser, som også går ud over de syge, vil jeg sige til hr. Vibjerg.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Vibjerg lidt med baggrund i hr. Frank Aaens sidste indlæg, om det ikke er sådan, at man faktisk har fået leveret den dokumentation. Er det faktisk ikke sådan,

at parterne har leveret den dokumentation, i og med at man samstemmende tilkendegiver over for regeringen, at man ikke ser sig i stand til inden for en rimelig fremtid at løse den konflikt på egen foranledning? Har man så ikke selv leveret den dokumentation?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Til hr. Poul Erik Dyrland må jeg sige: Ja, det er mit umiddelbare indtryk, men jeg vil overlade til ministeren mere præcist at gøre rede for, hvad der er blevet sagt ved møder med ministeren. Det har jeg ikke nogen forudsætninger for at vurdere. Det har jeg kun fra dagspressen.

Så var hr. Ole Sohn, sådan forstod jeg det i hvert fald, ved at ville lægge mig nogle ord i munden omkring sygeplejerskerne. Jeg sagde i hvert fald i mit ordføreriudlæg, at vi respekterer meget det arbejde, som sygeplejerskerne udfører, og ved, at det er en meget vigtig samfundsopgave, der ligger i de job. Derfor skal vi også se med megen alvor på det her, men det er jo derfor, det er så problematisk, når der opstår en konflikt som den her.

Nu synes jeg ikke, vi skal glemme, at udgangspunktet var jo, at man havde en aftale parterne imellem. Mens man sad omkring forhandlingsbordet, fik man lavet en aftale. Den blev så senere stemt ned, men man lavede en aftale, og det vil sige, så langt fungerede aftalesystemet jo meget godt.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spørger og gentager, om ikke strejkeretten udhules ved det her. Jamen jeg kan jo kun gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at selvfølgelig, hver gang man laver et indgreb, så tager man en lille flig af det her, men i situationen, som den ligger for mig indtil nu, mener jeg ikke, der er andet at gøre end at følge regeringen.

Og så må jeg jo forstå det sådan, at hr. Frank Aaen og Enhedslisten er fuldstændig ligeglade med de syge og de gamle, som ikke kan blive behandlet, fordi vi har den konflikt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Egentlig tror jeg, der er en meget, meget stor opbakning hos befolkningen, hos politikere og egentlig også hos sygeplejerskerne, i hvert fald hos patienterne, til, at denne her konflikt skal stoppe. Men hvordan gør man det? Og hr. Vibjerg svarer ikke på noget tidspunkt på Dansk Folkepartis spørgsmål.